

Acte 1

Escena I Sala molt il·luminada. Pareds amb finestres a la part de dalt.

Sensació de soterrani. Una taula de científic al centre. Taula plena de materials de laboratori. Una mena de caixa amagada sota una manta, a la dreta de la taula, al fons.

Silenci absolut.

S'escolta el soroll d'unes claus que obren una porta, i persones que baixen escales. Apareixen per la dreta, un home vestit del carrer i una dona amb pinta d'inspectora.

Home: Quina pudor, hòstia! *tapant-se el nas.*

Dona: *li dóna un clatellot:* tanca la boca, nano. Estem buscant pistes, serà millor que n'aprenquis, si es que vols arribar a algún càrrec important. Aguantat i supera la situació. No sé ni perquè m'han encarregat que t'ensenyi res, això no te cap sentit. *l'home s'acosta a una prestatgeria per moure un llibre i fullejar-lo. Abans de que el toqui.*

Dona: Víctor Sánchez! *cridant* Ni s'etacudeixi! No tens els guants, idiota! Jo flipo amb tu. *La dona s'apropa al Víctor i li dona uns guants de mala manera.*

VÍCTOR: Claudia, no t'enfadis va! Saps que és el primer cop que vaig a una missió.

CLAUDIA: *bufant.* No es cap missió. Estem buscant indicis de que el denunciante sigui l'assassí, o si no està morta, qui l'ha raptat i està intentant que ens despistem. *La Claudia s'apropa a la taula i es posa d'esquenes. Busca per tots els calaixos.*

CLAUDIA: Per com estan les coses, aquesta dona està més morta que viva. No sé on la trobarem, però baja, de l'home m'en encarrego jo. *Mentrestant, el Víctor s'apropa a la caixa i treu el drap enorme.*

CLAUDIA: Aquesta dona ha de ser venjada...

VÍCTOR: *sense moure's:* Claudia...

CLAUDIA: no pot ser que continuïn aquests assassinats.

VÍCTOR: *mirant a la Claudia.* Claudia!

CLAUDIA: *donant-se la volta:* Però que es el que

Hi ha una dona dintre de la gàbia que amagava el drap. La Claudia truca a urgències.

VÍCTOR: Sóc millor del que penses! Vull la meua recompensa! *S'apropa a la Claudia per a que li doni un petò. Ella s'aparta.*

CLAUDIA: Treu de sobre, hem d'interrogar al sospitós. L'ambulància se l'emportarà. Se'n van i torna a sonar el pasos a les escales.

Es tanca telò.

Escena II Sala d'interrogatoris. Una taula. A una banda la Claudia i el Víctor. A l'altre el marit de la dona desapareguda.

CLAUDIA: Última oportunitat. Si no confeses ara, la condemna serà el doble de llarga. Pensa en les conseqüències.

VÍCTOR: Això! Ja veuras els anys a la pressò! *la Claudia li dona un fort cop de peu.*

SOSPITÓS: no diré res. No he sigut jo.

CLAUDIA: molt bè, tu ho has volgut.

La Claudia i el Víctor surten.

Es tanca el telò.

Escena III despatx de la inspectora Claudia.

CLAUDIA: aquest home té por d'algú. Ho hem d'investigar.

VÍCTOR: Es clar! *La Claudia truca pel telèfon.*

CLAUDIA: Bon dia. Si...trucava per la dona... si... cap problema. Ell es a la sala d'interrogatoris... com digui... D'acord... si, cap problema... Que tingui un bon dia. *Penja.*

VÍCTOR: Qui era?

CLAUDIA: Vaig estar investigant i resulta que la dona és un científica. Volía fer un experiment per noseque de les cèl.lueles. Vaig encarregarli a un amic que busqués sobre la seva germana, que tenia delictes anteriors.

VÍCTOR: I que diuen?

CLAUDIA: Que l'han interrogat i ha confesat que l'habia engaubiat i que estava gelosa.

VÍCTOR: la pobre dona ha tingut molta fortalesa. Estar dintre de la gàbia durant 4 dies...

CLAUDIA: Si. Tu no ho has fet t'han malament, perdona per haber sigut tan mala persona.

VÍCTOR: M'ho pots compensar amb un cafè, no creus?

La Claudia aixeca una cella i diu que si amb el cap.

Surten.

Es tanca el telò.